

Budoucnost Třince očima studentů

Revitalizace svahu pod knihovnou

Jana Balcárková

Proč právě takový projekt?

Návštěva městské knihovny je něco, co čas od času absoluuje valná většina obyvatel města Třince. Pro mě, jakožto studentku gymnázia, je nespornou výhodou fakt, že se knihovna nachází od budovy školy jen pár set metrů, o to většímu dilematu pak čelím, když si stejně jako spousta dalších uvědomím, že při cestě musím zdolat nepříjemný svah.

Tento problém se zdaleka netýká jen cesty ke knihovně, ale obecně komplikuje život mnoha lidem, kteří mají zrovna naspěch a potřebují se jednoduše dostat z izolované „spodní části“ (tím je myšlena oblast ohraničená ulicemi Okružní-Husova-Komenského) přes dotýčný svah do „vrchní části“.

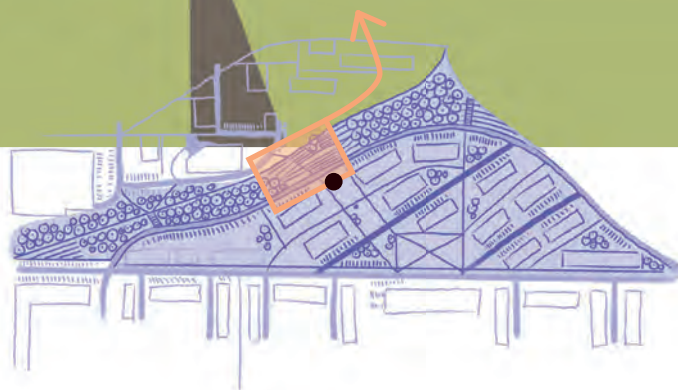
Z tohoto prostého důvodu byla úprava zmíněného prostoru mou první volbou, jakmile jsem se o soutěži doslechla. Myslím, že si zasloužíme důstojný přístup k městské knihovně a částečná revitalizace zalesněného svahu a jeho okolí má určitě nejen z tohoto pohledu potenciál do budoucna.

Revitalizace svahu

Hlavním prvkem mého návrhu je široké schodiště nacházející se přibližně v polovině svahu. Tvoří jej dvě části, jedna vedoucí směrem ke knihovně, druhá směrem opačným, a připomíná tak při pohledu z větší vzdálenosti tvar písmene V. Trojúhelníkový výřez mezi oběma částmi je osázen křovinami nebo jinými menšími dřevinami.

Schodiště z obou stran obklopují pravidelné terasy za účelem ještě většího propojení oblastí pod i nad svahem. Vzniklý prostor tak také přivádí do spodní oblasti větší množství světla. Terasy mohou být tvořeny železobetonovými či gabionovými zídkami, popřípadě svahovými tvárnici. Představa je taková, že je na nich vysázeno velké množství nenáročných rostlin, zahrnujících například více druhů okrasných travin.

Do schodiště a teras je zakomponováno i několik jednoduchých laviček, které mohou kolemjdoucí nalákat k zastavení a chvilkovému odpočinku v malém kousku přírody uprostřed města. S barvou laviček si jde pohrát, jako je to ostatně možné i v případě samotných schodů. Dalším možným ozvláštňením by mohl být jednoduchý vodní prvek na solární pohon, ke kterému kaskádovitý terén přímo vybízí.

Ve stejném duchu se nese i pravý a levý konec svahu. Na tom pravém (při pohledu od gymnázia) se v současnosti nachází holý trávník s krátkým schodištěm, které je vzhledem ke svému nevhodnému umístění zcela nevyužíváno. Proto je na mém návrhu přesunuto více doleva, kde má pro chodce směřující na křižovatku Lidická-Tyršova mnohem lepší užitek. Zbytek trávníku je opět přeměněn na osázené terasy. (Část trávníku na obrázku zůstává v původním stavu hlavně kvůli dětem, které na něm s oblibou v zimě sáňkují.)

Z levého konce (u Náměstí TGM) vychází chodník vedoucí napříč celým podlouhlým svahem (druhá polovina již vede na jeho vrchní pomyslné hranici) v mírném sklonu, a může tak sloužit i kočárkářům i vozíčkářům. Původní stezka ve špatném stavu, která vede těsně kolem Alberta je zrušena, ale zkratku k obchodu představuje třetí úzké schodiště protínající příčný chodník.

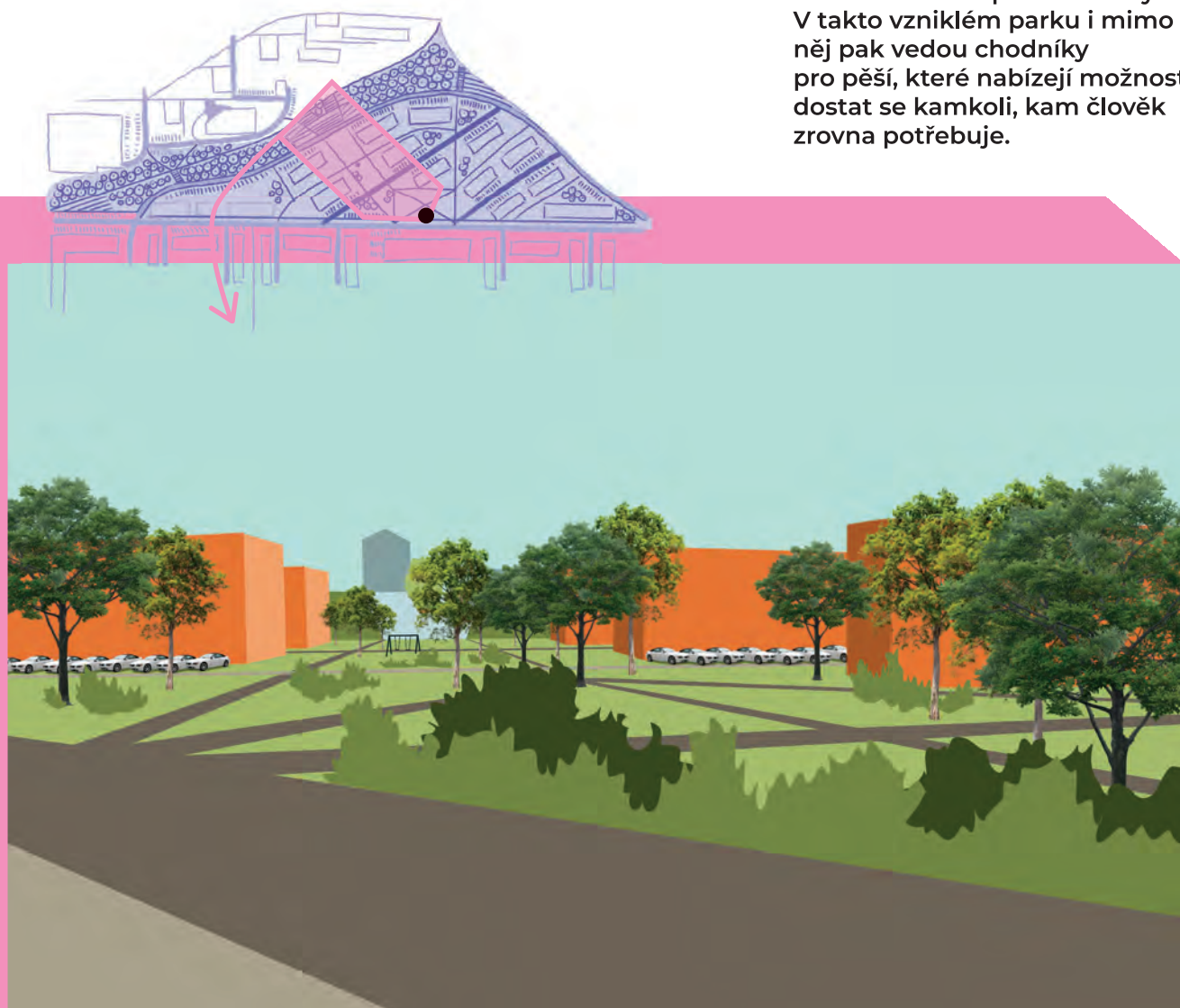

Alternativní podoba spodní části

Aby nová schodiště navazovala na stávající zástavbu ve spodní části, dovolila jsem si navrhnout i alternativu uspořádání budov do budoucna. Současná dispozice je zastaralá a nepřehledná, konvenční pravoúhlý styl nerespektující přirozený terén jsem tedy nahradila moderněji působícím rozložením.

Stávající mřížka tvořena několika cestami je nahrazena dvojicí širších diagonálně orientovaných cest. Díky nim vzniká množství klidových zón a zároveň je zachován i dostatek prostoru pro parkování. Počet domů zůstává zachován, umístěné jsou povětšinou paralelně s cestami.

Důležitým prvkem tohoto alternativního návrhu je nezastavěný pruh zeleně, který propojuje centrální schodiště ve svahu se současným parkem před školou. Vycházela jsem z toho, že před schodištěm se musí logicky nacházet volná plocha, stejně jako před gymnáziem, navrhla jsem tedy podlouhlý park, který zajistí pohodlný průchod z jedné strany na druhou a dává v mém členění daného prostoru smysl. V takto vzniklém parku i mimo něj pak vedou chodníky pro pěší, které nabízejí možnost dostat se kamkoli, kam člověk zrovna potřebuje.

Všude zůstává dostatek místa pro zeleň či malé dětské hřiště. Dokáží si jednoduše představit, jak se zde procházejí rodiny s dětmi, maminky s kočárky, staré páry na krátké procházce, lidé venčící psy nebo studenti, kterým právě skončilo vyučování a míří třeba zrovna do knihovny.

Ačkoli tento námět nepůsobí zrovna velkolepě, myslím si, že přirozeně a lidsky změní prostor, který se mnoha osob dotýká, a to ať už v něm žijí, nebo jím jen občas procházejí. Myslím si, že právě takovéto malé a přesto výrazné změny ve výsledku o mnoho zkvalitní život lidí v Třinci, který ostatně právě o těchto lidech a jejich všedních životech je.